

Predica de la Krefeld

Duminică, 7 august 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Evrei 10:35-39**: „*Să nu vă părăsiți, dar, încrederea voastră pe care o așteaptă o mare răsplătire! Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit. «Încă puțină, foarte puțină vreme», și «Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.» Și cel neprihănit va trăi prin credință; dar, dacă dă înapoi, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.» Noi însă nu suntem din aceia care dau înapoi ca să se piardă, ci din aceia care au credință pentru mântuirea sufletului”.*

Fie ca Domnul Dumnezeu să folosească această zi ca să ne poată vorbi și să ne ajute, prin har. Când corul a cântat a doua cântare a trebuit să mă gândesc la 2 Cor. 6:2. Nu ajunge doar să cânti sau să vorbești despre mântuire. Cuvântul acesta trebuie să-și găsească împlinirea în noi: în ziua mântuirii El ne-a ajutat.

Cu adevărat noi ne gândim și la Israel și la toți care au trecut pe lângă lucrarea lui Dumnezeu. Mă gândesc la ceea ce a spus domnul Mahmoud Abbas acum câteva zile în Paris. El a spus: „Acum evreii ne prigonesc tot așa cum ei L-au prigonit pe Isus”. Ce vorbe necugetate, ce prostie! Este un atac la adresa poporului Israel.

Trebuie să se spună: atunci poporul, masele de oameni s-au adunat ca să-L asculte pe Domnul nostru. El le-a vorbit și i-a hrănit. Problema a fost cu învățații Legii și cu fariseii. Aceeași problemă este și astăzi. Poporul se adună. Nu există un stadion ca să-i poți aduna împreună pe toți din 172 de țări care sunt în legătură directă cu noi. Dar învățătorii Legii și fariseii n-au recunoscut ziua și ceasul cercetării lor. Ei au pus mâna pe cheia cunoștinței: nici ei n-au intrat, iar pe cei ce voiau să intre i-au împiedicat să intre. Ei s-au uitat cu respingere la Domnul nostru, și-au bătut joc de El și I-au făcut mari probleme. Dar tuturor care L-au acceptat pe Domnul nostru le-a dat dreptul și puterea să devină copii ai lui Dumnezeu.

Ieri mi-a dat cineva o scrisoare; într-o propoziție din aceasta este scris că cineva, după ce a fost bolnav, ar fi primit o descoperire. Nimeni n-are nicio însărcinare conform Apoc. 11. Ceea ce este scris în Apoc. 11 se va întâmpla așa cum este scris în Apoc. 11. Nu trebuie să vină niciun Bayani sau oricine ar fi. Noi suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate lucrurile. Aseară mi-a fost dată și această carte intitulată „Înapoi la Ierusalim”. Și aceasta trebuie s-o spun în dragoste. În Israel sunt 31 de direcții mesianice și toate acestea cred în trinitate. Toate aceste grupări cred că Isus a fost un evreu. În ultima mea călătorie din Israel am avut pusă pe scaunul meu această carte cu titlul „Isus evreul”.

Isus a fost Dumnezeu descoperit în trup, Emanuel. Lăudat și slăvit să fie Numele Domnului nostru. Unii spun că „mântuirea vine de la evrei”. Mântuirea vine de la Dumnezeu, a venit la evrei, de la evrei a trecut la samariteni; și de la samariteni a venit și la noi. Domnul nostru a putut spune: *„Femeie, vine ceasul când nu vă veți închina Tatălui, nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim. ...vine ceasul când închinătorii adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr”*.

Titlul acestei cărți este „Înapoi la Ierusalim”. Citiți în Ezra, în Neemia, în Fapte 2. Înapoi la Ierusalim înseamnă înapoi la început la fundamentul care a fost pus la început. Cine citește în Ezra și în Neemia va observa că evreii care s-au întors din prizonieratul babilonian au înlăturat toate dărâmăturile până au găsit vechea temelie a Templului; apoi s-au bucurat și s-au veselit pentru că au găsit fundamentul original. Tot așa se întâmplă și în timpul nostru. Dumnezeu ne-a adus înapoi la original, la început, la prima predică din prima zi, la înființarea Bisericii nou testamentare. Cum deseori am spus-o în acest loc, prima și ultima predică trebuie să fie în concordanță. Dumnezeu S-a îngrijit pentru aceasta, ca să fie pus din nou pe sfeșnic Cuvântul original apostolic de la început. Și toți care au primit har înaintea lui Dumnezeu, care au orientarea în Cuvântul lui Dumnezeu știu că în acest timp Dumnezeu nu ne-a lăsat într-o încurcătură și într-un prizonierat babilonian. Ci El ne-a poruncit: *„Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și*

voi Îmi veți fi fii și fiice". Dumnezeuul atotputernic S-a îngrijit de toate lucrurile, prin har.

S-o spunem încă o dată: n-ajunge doar să vorbim despre timpul de sfârșit sau despre revenirea lui Isus Hristos. Dacă ascultăm mesajul lui Dumnezeu acesta ne aduce într-o armonie cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Noi să nu mergem pe căile noastre și să fim găsiți că mergem pe căi proprii. Ci să mergem pe calea lui Dumnezeu, pe calea care duce la viața veșnică. Acesta este harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit, ca în acest timp noi să putem recunoaște ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Astăzi am adus cu mine fotografia cu biblia fratelui Branham. În 18 decembrie 1965, în ultima zi când a plecat din Tucson, fratele Branham a citit Iosua cap. 1. Pe partea stângă a bibliei deschise este ultimul capitol din Deuteronom, iar pe partea dreaptă începe primul capitol din Iosua. Fratele Branham și-a lăsat biblia lui deschisă în felul acesta în 18 decembrie 1965 când a făcut ultima lui călătorie. Noi suntem mulțumitori din inimă. El și-a încheiat slujba. După aceea a început o nouă etapă. Nu o religie nouă, nu! Ci a fost o continuare a ceea ce Dumnezeu făcuse deja. Iosua nu a inventat nimic nou. El a luat chivotul legământului cu Cuvântul care i-a fost dăruit și descoperit lui Moise, au trecut Iordanul și au intrat în țara făgăduită.

Tot așa este și astăzi. Noi nu ne învărtim în cerc ca poporul Israel timp de 40 de ani, nu! Ci Dumnezeu ne-a dăruit har. Noi nu dăm cinstea unui bărbat sau unui om. Aceasta am spus-o deseori în acest loc: noi niciodată nu-i vom mulțumi lui Moise, nici lui Petru sau lui Pavel, nici fratelui Branham sau altcuiva. Noi îi vom mulțumi lui Dumnezeu din toată inima că noi am putut recunoaște ziua și ora, fiindcă am primit har înaintea lui Dumnezeu. Astăzi cineva mi-a spus că noi nu cinstim pe fratele Branham. Toată cinstea, toată slava aparține Singurului Dumnezeu din veșnicie în veșnicie. Prorocii sunt bărbați ai lui Dumnezeu, apostolii au fost bărbați ai lui Dumnezeu, dar Domnul este Răscumpărătorul. Noi nu doar că suntem săpați în mâinile Lui; Răscumpărătorul Și-a dat viața pentru noi, doar El Și-a vărsat Sângele pentru noi, doar El este Cel întâi născut dintre toți frații.

Noi trebuie să fim mulțumitori din inimă că putem ordona corect și slujba fratelui Branham. Și se împlinește ceea ce a spus

Domnul nostru: „*Cine primește pe acela pe care-l trimit Eu, pe Mine Mă primește*” (Ioan 13:20), și de asemenea El a mai spus: „*Cine vă ascultă pe voi pe Mine Mă ascultă*” (Lc. 10:16). Noi credem aceasta și-I suntem mulțumitori Domnului Dumnezeuului nostru din toată inima pentru introducerea în planul Său de mântuire.

Noi toți am fi mers în continuare pe căile noastre proprii. Eu aș fi fost în continuare în biserica pentecostală liberă; eu predicasem deja din anul 1955 în jumătate de Europă. Dar Dumnezeu a trimis pe prorocul Său, și de la prima adunare El mi-a deschis ochii și inima în așa fel ca să pot crede și am știut că nimeni nu poate face ceea ce se întâmplă, doar dacă Dumnezeu este cu el. O spunem încă o dată: fiecare slujbă pe care Dumnezeu o trimite este pentru zidirea Bisericii. Nicio învățătură biblică nu aduce o despărțire. Fiecare învățătură biblică ne adună, ne aduce împreună, ne unește sub Isus Hristos care este Capul Bisericii.

Fratele Taty care este astăzi în mijlocul nostru este traducătorul meu în multe țări africane unde se vorbește limba franceză. Când a avut loc pregătirea adunărilor în Nigeria, el mi-a spus că în Nigeria sunt 200 de grupuri diferite care se numesc credincioși ai mesajului. Fratele Taty care este aici poate confirma aceasta. Sunt aproximativ 200 de grupări diferite care se declară și se numesc grupări ale mesajului. Înșelăciunea și ducerea în eroare este îngrozitoare. Și care este motivul? Pentru că se predică prorocul și nu Cuvântul. Dumnezeu ne-a chemat ca să predicăm Cuvântul lui Dumnezeu. „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și nelatimp*” (2 Tim. 4:2). A explicat Iosua slujba lui Moise? A făcut el vreodată vreo adunare specială pentru a explica ce înseamnă cele două semne pe care Dumnezeu i le-a dăruit lui Moise? Și-a făcut el timp ca să predice despre Moise? Nu! Iosua a primit îndrumările pentru ca să poată purta mai departe Cuvântul care i-a fost descoperit și să ducă poporul lui Dumnezeu în țara făgăduită și să împartă țara fiecărei seminții în acea regiune unde era destinată să trăiască. Același lucru trebuie să se întâmple și astăzi. Noi suntem mulțumitori din toată inima că Domnul a dăruit fratelui Branham și cele două semne.

Ce i s-a spus lui Moise? Moise și-a băgat mâna în sân, și-a scos-o afară și mâna îi era plină de lepră. Apoi i s-a spus să-și bage din nou

mâna în sân iar când a scos-o afară carnea i s-a făcut așa ca unui copilaș. Al doilea semn a fost: „ia toiagul și aruncă-l la pământ”, și toiagul s-a prefăcut într-un șarpe. Moise a fugit de el. Domnul i-a spus: „Întinde-ți mâna, și apucă-l de coadă”. El a întins mâna și l-a apucat și șarpele s-a prefăcut iarăși într-un toiag în mâna lui. Dumnezeu a dorit să-i arate că El este Biruitorul care a biruit șarpele. Moise a apucat șarpele de coadă, dar Domnul nostru a călcat capul Șarpelui și l-a zdrobit.

Așa este până în ziua de astăzi. Noi Îi suntem mulțumitori din inimă că Domnul i-a dat fratelui Branham aceste două semne, două daruri supranaturale. Primul semn a fost cel cu mâna. Noi o știm și eu deseori am repetat aceasta. Eu i-am cunoscut bine pe fratele Gordon Lindsay care a scris cartea „Un bărbat trimis de Dumnezeu” și pe soția lui care era o nemțoaică, născută Schimpf. Eu i-am cunoscut pe amândoi; ei au putut să relateze exact ceea ce s-a întâmplat în perioada anilor 1947-1949, cum fratele Branham cu mâna lui stângă a luat mâna dreaptă a pacientului. Când își întorcea mâna lui, pe mâna lui apărea tumoarea sau cancerul pe care o avea persoana. Fratelui Branham i-a fost spus să spună pacientului ca acesta să nu închidă ochii, ci să se uite la mâna lui, pentru că în momentul în care are loc vindecarea dispare cancerul sau tumoarea de pe mâna fratelui Branham. Când vindecarea avea loc, oamenii strigau fiindcă o trăiau și o simțeau în trupul lor și l-au mulțumit lui Dumnezeu. Al doilea semn, al doilea dar era că lui avea să i se descopere lucruri din viața personală a pacientului pentru care avea să se roage. Cu adevărat Dumnezeu a confirmat aceasta. Pretutindeni în toate cele douăsprezece țări în care fratele Branham și-a împlinit slujba el a putut folosi acest dar al descoperirii în adunările evanghelistice.

Eu o spun astăzi aici spre slava lui Dumnezeu. Harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit este ca noi să-I putem da toată cinstea Domnului Dumnezeului nostru. Ieri, fratele Etienne Genton, care este prezent astăzi aici, mi-a dat ultima noastră broșură tradusă în italiană „Biblia cea mai citită carte din lume”. Luați această broșură cu voi, luați două, trei exemplare, și dacă Dumnezeu pune pe inima voastră pe cineva atunci îi puteți da această broșură. Nu este destinată ca s-o dați tuturor oamenilor de pe stradă, dar dacă Dumnezeu vă pune pe inima

voastră o persoană atunci îi puteți da această predică. Suntem mulțumitori și pentru aceasta: fratele Etienne Genton era foarte tânăr când a fost în adunările fratelui Branham unde a auzit și a trăit aceste lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut atunci. Cu adevărat suntem mulțumitori că există martori oculari, care au auzit și au văzut ceea ce a putut face Dumnezeu în timpul nostru.

Slujba noastră este ca să purtăm Cuvântul lui Dumnezeu și să-l propovăduim pentru ca întreaga lume să-l asculte, și toți care acum ascultă ultimul mesaj să poată crede din inimă. Și Domnul să ne transpună în poziția corectă ca noi să putem îmbrăca haina de nuntă, așa cum este scris în Apoc. 19. Haina albă a neprihăniților este dreptatea lui Dumnezeu. Pe nicio altă culoare nu se poate vedea atât de bine ca pe alb. Pe alb se poate vedea orice pată, orice cusur. Dar pe alte culori nu se pot vedea petele atât de bine, doar pe alb poți vedea orice particulă, orice pată.

Mulțumire lui Dumnezeu, noi suntem spălați prin Sângele Mielului. Făgăduința răsună: că noi vom sta înaintea Feței Domnului nostru, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta. Nu printr-o dreptate personală, ci suntem **neprihăniți** prin credința în jertfa desăvârșită de pe crucea Golgotei și prin sfințirea Cuvântului Adevărului. Nu doar să fii spălat în Sângele Mielului, ci și: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Fără **sfințire** nimeni nu-L va putea vedea pe Domnul. Nu se poate una fără cealaltă. În cuvântul de introducere a fost citit și noi am auzit că va fi doar un timp foarte scurt, iar după aceea va veni Acela care trebuie să vină. Eu vă întreb: acest Cuvânt s-ar fi putut citi acum o sută sau acum cinci sute de ani, ar fi avut el atunci aceeași însemnătate ca astăzi? Astăzi, astfel de cuvinte au o mare importanță ca și cum ar fi scrise doar pentru noi, pentru ultima epocă, pentru ultima generație, înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Cuvântul din Evrei 10:36 este un cuvânt de avertizare: „*Căci aveți nevoie de răbdare, ca, după ce ați împlinit voia lui Dumnezeu, să puteți căpăta ce v-a fost făgăduit*”.

Dumnezeu ne-a dăruit acest har ca nu doar să ne rugăm: „*Facă-se voia Ta*”, ci într-adevăr așa este în viețile noastre. Noi să devenim plăcuți lui Dumnezeu, ca și Enoh care era al șaptelea patriarh de la

Adam. El a avut o legătură cu Dumnezeu, a umblat cu Dumnezeu, a avut siguranța credinței că el trăiește o viață desăvârșită și plăcută lui Dumnezeu. După aceea el a fost răpit.

Fie ca ție și mie, nouă tuturor, să ne fie dăruit prin har ca în noi să nu mai poată fi găsit nimic care ne-ar putea acuza înaintea lui Dumnezeu. Eu știu că noi tot timpul găsim ceva în viața noastră pe care o putem aduce înaintea Lui și-L putem ruga: „Iubite Domn, fii îndurător, Te rog iartă-mă!” Dar noi să nu mergem atât de departe încât în viețile noastre să fie găsit ceva vrednic de blestem. Ci să fim spălați prin Sângele Mielului, să fim sfințiți prin Cuvântul Adevărului și prin Duhul Sfânt să fim călăuziți în tot Adevărul.

Următorul verset este ceva minunat: „*Încă puțină, foarte puțină vreme*», și «*Cel ce vine va veni și nu va zăbovi.*»” (Evrei 10:37).

N-am spus noi în fiecare adunare, că mesajul Domnului premerge a doua venire a lui Hristos? Fratele Branham a spus-o așa: Îngerul Domnului, din norul supranatural, i-a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a premers prima venire a lui Hristos așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge a doua venire a lui Hristos”. Noi credem aceasta din toată inima și avem dreptul să trăim aceste lucruri prin har. Noi privim la cei peste cinci zeci de ani de când Domnul l-a luat Acasă pe fratele Branham, slujitorul și prorocul Său.

Fraților și surorilor, așa cum Petru a putut scrie despre plecarea lui, dar el s-a îngrijorat pentru ceea ce se va întâmpla după plecarea lui și a vrut ca toți să știe exact ceea ce a spus Dumnezeu prin Cuvântul Său. El a lăsat în urma sa partea de învățătură înainte ca el să treacă la Domnul. Tot așa a fost și cu slujba fratelui Branham. Tot ceea ce a vrut Dumnezeu să ne spună, a fost vestit. Și noi putem spune că cine este din Dumnezeu va înțelege totul corect. Dacă fratele Branham a vorbit de cei șapte ani de după răpire, atunci și aceasta este corect. Dacă a vorbit despre slujba celor doi martori și despre trei ani și jumătate, atunci și aceasta este corect. Dar noi, prin Duhul lui Dumnezeu, trebuie să ordonăm totul corect și să înțelegem la ce s-a referit fratele Branham când a spus aceste lucruri.

Astăzi n-o să intrăm în amănunte privitor la timpul în care trăim. Dar amintim cuvintele din Isaia 17 care se împlinesc înaintea ochilor noștri. Întreaga lume este în mișcare. În fiecare zi sunt știri noi.

Așa cum este scris în Is. 17:12: „*Vai! ce viiet de popoare multe, care urlă cum urlă marea! Ce zarvă de neamuri, care mugesc cum mugesc niște ape puternice*”.

Unde nu se întâmplă ceva? Peste tot se întâmplă ceva, catastrofe naturale sau catastrofe pe care oamenii le produc. Privitor la ceea ce se întâmplă acum atât cu Ierusalimul cât și cu Vaticanul mai este vorba despre un singur punct de discuție deschis: mai este vorba de Estul Ierusalimului. Netanyahu nu vrea să cedeze Estul Ierusalimului care de 3.700 de ani este orașul pe care Dumnezeu l-a ales. Ierusalimul este orașul Dumnezeului Celui veșnic pe care El însuși l-a făgăduit și dăruit poporului Israel. În Ierusalim, îndeosebi Muntele Sionului, care este Muntele Măslinilor, are o însemnătate biblică. După slujba celor doi proroci (măslini, martori) din Apoc. 11, Estul Ierusalimului va fi dat în mâinile neamurilor și va cădea în mâinile acestora.

Dacă citim profeția biblică atunci se petrece ceva în adâncul inimii noastre. Ce frumos ar fi fost dacă poporul Israel ar fi cunoscut ziua cercetării lui, și Domnul nostru n-ar fi trebuit să spună, plângând: „*Ierusalime, Ierusalime, dacă ai fi cunoscut și tu, măcar în această zi, lucrurile care puteau să-ți dea pacea!*” Iar după aceea El a trebuit să anunțe ceea ce se va întâmpla cu acest popor: că ei vor fi împrăștiați în toate popoarele. Dar a fost scris dinainte în Isaia, Ieremia, Ezechiel, chiar și în Zaharia despre aducerea lor înapoi dintre toate popoarele. Și Domnul nostru a spus-o în Mat. 24: „*De la smochin învățați pilda lui: când îi frăgezește și înfrunzește mlădița, știți că vara este aproape. Adevărat vă spun că nu va trece neamul acesta până se vor întâmpla toate aceste lucruri*”, când această prorocie biblică se împlinește. Noi Îi mulțumim Domnului că din anul 1948 există statul Israel. El ne-a spus: „*Când veți vedea întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele căci izbăvirea voastră este aproape*”.

Să citim unele texte biblice care să ne meargă la inimă pentru că noi credem tot ceea ce spune Scriptura, chiar și ceea ce i-a spus Domnul Dumnezeu lui Avraam în Gen 22:2: „*Ia pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pe care-l iubești, pe Isaac; du-te în țara Moria și adu-l ardere de tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune*”. Muntele Moria din acel timp este Muntele Templului, acolo unde Avraam l-a adus pe Isaac ca jertfă, acolo a fost prezent Domnul nostru în Ierusalim. În întregul

Vechi Testament, Domnul nostru a adus prin exemple biblice ceea trebuie să se întâmple în Noul Testament. Noi luăm împreună Vechiul și Noul Testament și-I mulțumim Domnului Dumnezeuului nostru pentru harul Său.

Trebuie să accentuăm că încă de la început mântuirea lui Dumnezeu a fost hotărâtă mai dinainte pentru toate popoarele și limbile, și că Dumnezeu a făcut începutul cu poporul Israel. Mulțumire lui Dumnezeu pentru aceasta. Așa cum Dumnezeu a ales pe unii bărbați ca să-și poată vesti prorocia biblică, tot așa El a ales pe poporul Său Israel, prin Avraam, Isaac și Iacov, ca să facă și să dăruiască începutul istoriei Sale de mântuire. Iar prin aceasta toate popoarele și națiunile să fie incluse. Vreau să citesc unele texte scumpe din prorocul Isaia 40 unde avem cel mai prețios verset în legătură cu istoria de mântuire; ca să știm cine este Acela care ne-a răscumpărat.

Is. 40:9-10: *„Suie-te pe un munte înalt, ca să vestești Sionului vestea cea bună; înalță-ți glasul cu putere, ca să vestești Ierusalimului vestea cea bună; înalță-ți glasul, nu te teme, și spune cetăților lui Iuda: «Iată Dumnezeul vostru!...»”*. Nu un evreu. *Iată Dumnezeul vostru, Dumnezeu descoperit în trup, neprihănit în Duhul, propovăduit printre Neamuri, înălțat în slavă. „Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere și poruncește cu brațul Lui. Iată că plata este cu El, și răsplătirile vin înaintea Lui”* (vers. 10). El a plătit prețul pentru răscumpărarea noastră, noi suntem proprietatea Lui, prin har. *„Iată, Domnul Dumnezeu vine cu putere...”*.

În Is. 44 citim ceea ce ne merge la inimă în mod deosebit, și anume nu doar despre Răscumpărător, ci și despre sămânța dumnezeiască a răscumpărării. Is. 44:3: *„Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale* („Așa cum torn ape peste pământul însetat și uscat tot așa Eu vreau să torn Duhul Meu peste sămânța ta și binecuvântarea Mea peste odraslele tale” – lb. germ.)”.

Ieri noi am vorbit despre tema întâilor născuți. El a fost Sămânța hotărâtă mai dinainte. Gen. 3:15: *„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei* („Sămânța pe care ea o va purta” – lb. germ.)”. El este Sămânța lui Dumnezeu, iar noi suntem

odraslele, sămânța lui Dumnezeu, prin El. Prin Fiul lui Dumnezeu noi am fost înfiați și reșezați în starea de fii și fiice ale lui Dumnezeu.

Putem citi în Ps. 22 unde psalmistul vorbește despre sămânță. Ps. 22:30: „*O sămânță de oameni Îi va sluji* („Sămânța Lui Îi va sluji” – lb. germ.)”. Dar înainte să se poată proclama că „Sămânța Lui Îi va sluji” noi trebuie să citim ceea ce este scris mai înainte. Aici Domnul nostru este descris ca Răscumpărătorul pe crucea Golgotei. Ps. 22:1: „*Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit...?*”. El a luat asupra Sa această despărțire de Dumnezeu și a strigat în locul nostru, noi eram cei părășiți de Dumnezeu.

Răscumpărarea noastră nu este ceva teoretic, ci este o realitate dumnezeiască. Toate greșelile și vina noastră au fost puse asupra Lui; El a luat asupra Lui pedeapsa care trebuia să ne lovească pe noi pentru ca noi să găsim pacea cu Dumnezeu. Prin rănilor Lui noi am fost vindecați.

Mergem mai departe în Ps. 22:8: „*S-a încrezut în Domnul! Să-l mântuiască Domnul, să-l izbăvească, fiindcă-l iubește!*”. În El, Răscumpărătorul nostru, avem binecuvântarea și plăcerea lui Dumnezeu care se odihnea asupra Lui (Mat. 3:17). Plăcerea lui Dumnezeu se odihnea peste Fiul lui Dumnezeu (Mat. 17:5). Tot așa aceeași plăcere a lui Dumnezeu a venit și se odihnește asupra noastră. Noi suntem neprihăniți prin Sângele Mielului și suntem sfințiți prin Cuvântul lui Dumnezeu. Ceea ce este scris în vers. 9 este foarte puternic: „*Da, Tu m-ai scos din pântecele mamei* (Tu m-ai pus în pântecele mamei mele” – lb. germ.)”. De la Maria n-a venit nimic. Totul a venit de la Dumnezeu. La o zămislire în domeniul natural omenesc, o parte vine de la bărbat iar cealaltă parte vine de la femeie. Dar aici totul a venit de la Dumnezeu: „*Tu m-ai pus în pântecele mamei mele*” – lb. germ. Foarte puternic! Ceva nou a fost pus în ceva vechi. În trupul nostru vechi noi primim viața nouă divină pentru că sămânța Cuvântului a fost însămânțată în noi.

De la vers. 16 la 18 este descris ceea ce s-a întâmplat cu Domnul nostru la cruce: „*Căci niște câini mă înconjoară; o ceată de nelegiuți dau târcoale împrejurul meu, mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă*

privesc; își împart hainele mele între ei și trag la sorț pentru cămașa mea”.

Putem citi în Evanghelia după Matei și putem vedea că într-adevăr exact așa s-a și împlinit. Când Domnul nostru va reveni și toți ochii Îl vor vedea, chiar și aceia care L-au străpuns, atunci ei vor plânge și se vor boci, se vor întoarce la Domnul, se vor pocăi și vor crede din inimă în Domnul nostru. Dumnezeu are un plan de mântuire.

În Ps. 22 noi vedem tot ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota. Iar la sfârșitul Psalmului, în vers. 30 este scris: „*Sămânța Lui Îi va sluji*”. Dumnezeu a făgăduit această sămânță dumnezeiască. Așa cum toarnă El ape peste pământul însetat și uscat și face să răsară sămânța, tot așa vrea El să toarne Duhul Său peste Sămânța Sa. Așa este scris în Ioel 2:28: „*În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DOMNUL DUMNEZEU voi turna Duhul Meu peste orice făptură, peste fii și peste fiice, chiar și peste robi și peste roabe*”. Aceasta s-a întâmplat în ziua Cincizecimii.

Frați și surori, să ne fie plantat în inimă pentru ca noi din inimă să avem o atracție și o cerință pentru aceste lucruri, pentru ca în pustia în care noi trăim să putem spune: „Doamne iubit, nu mai merge în felul acesta! Te rog din suflet trimite ploaia Ta!”. Așa a fost în zilele lui Ilie. Ce a fost în zilele lui Ilie? El trebuia să trimită pe cineva să se ducă să se uite dacă norii sunt acolo. Slujitorul său s-a dus și a venit, din nou s-a dus și s-a întors, și dintr-o dată a apărut un nor doar cât o palmă. După aceea a venit ploaia pentru că Ilie n-avea doar ulei și făină în vas, ci Dumnezeu a dăruit și ploaie și apă. În făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o: „*Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie*”, a fost vorba și despre hrana care a fost depozitată și care trebuie dată mai departe.

Trebuie s-o spunem deseori, masa Domnului n-a fost niciodată pregătită și servită atât de minunat ca în timpul nostru. Noi avem dreptul să ne hrănim la masa Domnului. În Is. 28 ne este relatat că mesele sunt pline de vărsături. Oamenii au vomitat la aceste mese pentru că ei au auzit doar explicații și răstălmăciri de la care ți se face rău. Dar din Cuvântul lui Dumnezeu noi devenim sănătoși; Cuvântul lui Dumnezeu ne aduce sănătate duhovnicească și trupească. Ți se face rău când îi auzi pe toți care își aduc răstălmăcirile lor despre tunete și alte lucruri. Ei leagă oamenii de aceste răstălmăciri și le spun: „Doar

dacă voi primiți această descoperire dumnezeiască veți avea parte de răpire”.

Frați și surori, timpul este atât de înaintat încât noi trebuie să luăm decizia înaintea lui Dumnezeu și pentru Dumnezeu și să știm unde aparținem. S-o mai spunem o dată cu referire la slujba fratelui Branham. Tot ceea ce a aparținut de slujba lui o lăsăm acolo unde Dumnezeu a așezat-o în slujba lui. Fie că este vorba despre cele șapte tunete, despre slujba din cort, despre tragerea a treia, toate aceste lucruri au aparținut de slujba fratelui Branham și le lăsăm acolo unde Dumnezeu le-a pus, și a binecuvântat, prin har. Nimeni de pe întregul pământ nu m-a auzit vreodată să predic despre cele șapte tunete. Dacă deschid biblia ce aş putea eu predica despre aceasta? Nimic. Pentru că biblia nu spune nimic despre aceste lucruri. Toți frații care resping slujba pe care Dumnezeu a dăruit-o pentru acest timp au căzut în cursa propriilor lor declarații despre ce a spus fratele Branham referitor la cele șapte tunete. Noi trebuie să accentuăm din nou aceasta. Cele șapte detunături puternice erau în legătură cu acel cutremur puternic la care fratele Branham s-a referit de câteva ori, de cel puțin 17 ori el a spus: „Vârfurile pomilor au fost retezate, stâncile de pe munte s-au prăvălit la vale”. El a mai spus: „În cele șapte detunături este credința de răpire”. În cele șapte tunete sunt cele șapte peceti pentru că acolo s-a dat îndrumarea: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville și vorbește despre cele șapte peceti”. Noi nu putem despărți o trăire de cealaltă și noi trebuie să înțelegem exact la ce se referă fratele Branham și să vedem în ce context au fost spuse și unde aparțin lucrurile spuse. Când fratele Branham a spus: „Îngerul Legământului din Apoc. 10 coboară pe pământ când îngerul al șaptelea este pe pământ” atunci noi trebuie să știm că același frate Branham a spus în 24 martie 1963: „Aici Îngerul Legământului vine la evrei. Când se întâmplă aceasta atunci Biserica Mireasă va fi fost deja răpită”.

Noi trebuie să vedem tot ceea ce a spus el cu privire la o temă și să luăm toate amănunțele privitoare la acea temă. Cu adevărat Dumnezeu ne-a dăruit harul să înțelegem corect tot ceea ce a spus fratele Branham. Îndeosebi deschiderea celor șapte peceti este foarte puternică. Eu n-aș fi avut nicio intrare la Apocalipsa dacă Dumnezeu n-ar fi trimis pe prorocul Său. Așa cum Dumnezeu i-a dăruit lui cheia

pentru ca aceste taine să poată fi descoperite, tot atât de sigur Dumnezeu ne-a dăruit și nouă harul ca să dăm mai departe aceste lucruri pe care le-am primit de la Domnul prin această slujbă. Așadar, întotdeauna înapoi la Cuvânt!

Îndeosebi în Is. 49 este textul despre care trebuie să spunem neîncetat că mântuirea lui Dumnezeu a venit la noi neamurile. Is. 49:6: „*El zice: «Este prea puțin lucru să fii Robul Meu ca să ridici semințiile lui Iacov și să aduci înapoi rămășițele lui Israel. De aceea, Te pun să fii Lumina neamurilor; ca să duci mântuirea până la marginile pământului»*”.

În Cuvântul lui Dumnezeu este scris totul. Mântuirea Dumnezeului nostru a ajuns până la marginea pământului. Așa cum am amintit deja, dacă citim în 2 Cor. 6:2 noi vedem și am trăit că în ziua mântuirii Dumnezeu ne-a ajutat, ne-a deschis mintea pentru înțelegerea Scripturilor. Citim doar două, trei texte biblice despre dreptul de întâi născut. Merg la Exod ca să pot arăta cum de la început Domnul a fost cu poporul Său Israel și l-a călăuzit.

Exod 4:22-23: „*Tu vei zice lui faraon: «Așa vorbește Domnul: «Israel este fiul Meu, întâiul Meu născut. Îți spun („te provoc” – lb. germ.): «Lasă pe fiul Meu să plece, ca să-Mi slujească; dacă nu vrei să-l lași să plece („dacă te vei împotrivi” – lb. germ.), voi ucide pe fiul tău, pe întâiul tău născut»*”.

Vedeți? În Vechiul Testament, Israelul era numit întâiul născut. În Vechiul Testament mergem mai departe direct la Osea 11:1: „...*am chemat pe fiul Meu din Egipt*”.

După aceea mergem la Mat. 2:14-15. Noi vedem că Răscumpărătorul nostru trebuia să meargă în Egipt pentru ca acest verset să se împlinească: „*Am chemat pe Fiul Meu din Egipt*”.

O dată este amintit în Exod 4, o dată în Osea 11, iar după aceea în Mat. 2. Sunt trei versete biblice care vorbesc despre aceeași temă, dar a căror însemnătate este totuși diferită. În Exod, poporul Israel era întâiul născut. Iar în Matei 2, Domnul și Răscumpărătorul nostru era Întâiul născut. În vechiul Testament sunt toate aceste exemple și pilde, iar în Noul Testament vedem împlinirea. Tot așa este și astăzi. De pretutindeni Domnul îi cheamă afară pe întâii născuți. Ei nu sunt în sclavia egipteană și nici în prizonieratul babilonian; ei sunt chemați afară, se despart și ies afară.

Vă rog nu aduceți cu voi nicio haină babiloniană, deci nicio învățătură greșită, ci fiți îmbrăcați cu haina neprihănirii Domnului nostru. Să nu aduceți nicio învățătură din prizonieratul babilonian, fie învățătura despre dumnezeire, despre botez, despre tot ceea ce ne învață Sfânta Scriptură atât de clar. Nu luați nimic cu voi; tot ceea ce aparține de Babilon, lăsați în Babilon. Chiar și poporul Israel a luat dumnezeii acelor neamuri, dar Iosua i-a strâns pe toți și i-a îngropat. Iosua a făcut ordine și i-a îngropat pe toți acei zei și dumnezei. Totul trebuie să fie îngropat, totul trebuie să dispară, să plece, tot ceea ce nu poate dăinui înaintea lui Dumnezeu trebuie îngropat.

Fraților, propovăduirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o este pentru ca noi să credem din inimă că Dumnezeul nostru are un plan de mântuire și că noi suntem incluși în acest plan. În Ps. 89 avem cele mai bune texte care ni se adresează. Ps. 89:26-27: „*El Îmi va zice: «Tu ești Tatăl meu, Dumnezeul meu și Stânca mântuirii mele!» Iar Eu îl voi face întâiul născut, cel mai înalt dintre împărații pământului*”. „Tot așa și Eu Îl voi face întâiul născut...”.

Aceasta este o temă foarte importantă. În cer nu va fi niciun amestec. În cer va fi doar gloata întâilor născuți, doar sămânța lui Dumnezeu. V-o spun în dragoste. Când Domnul Dumnezeu mi-a arătat câmpul de grâu foarte copt și combina cea nouă și mi-a poruncit ca să recoltez grâul, acolo n-a fost nicio singură buruiană. Mie mi-a devenit mare aceasta: când am văzut câmpul cu grâu foarte copt, toate spicele de grâu erau aplecate pentru că erau grele de boabe de grâu copt care apăsau în jos. Este scris că mai întâi El va trimite pe Îngerii Săi, și ei vor smulge din Împărăția Lui toate buruienile. Așa cum Ioan Botezătorul a spus: „*El Își are lopata în mână, Își va curăța cu desăvârșire aria...*”. Și nu va mai fi nicio buruiană. La sfârșit acolo va fi doar sămânța originală, doar întâii născuți, grâul original; doar ei Îl vor vedea pe Domnul lor și Îi vor da toată cinstea Domnului în toată veșnicia.

Acestea sunt niște texte minunate care ar trebui să ne meargă la inimă. Noi știm că ele sunt scrise pentru noi, ca să știm unde ne rânduiește Dumnezeu, să știm unde aparținem. Nu ca să fim într-o sclavie a dumnezeilor egipteni, să nu mai fim într-un prizonierat a unor învățături babiloniene, ci să fim scoși afară. Noi știm că există numai

un Singur Dumnezeu. De la început acest Singur Dumnezeu ni S-a descoperit. După aceea vin învățații Scripturilor și spun: „cuvântul *Elohim*, care este scris în Geneza de aproximativ 30 de ori, înseamnă o pluralitate de persoane”. Voi puteți întreba fiecare teolog de pe pământ și veți vedea că ei se referă la învățătura lor despre trinitate. Dacă citim Gen. 1:1 unde este scris: „*Dumnezeu (Elohim) a făcut cerurile și pământul*” înțelegem că acest cuvânt *Elohim* înseamnă o pluralitate de atribute, însușiri; dar nu înseamnă o pluralitate de persoane. Ci Dumnezeu este totul în toate și în toți. El este Creator, El este Răscumpărător, El este Împărat, El este Judecător, El este o multitudine de atribute, El este multe lucruri. Ca persoană El este doar Unul Singur. Dar El S-a descoperit în multe feluri și chipuri, S-a descoperit: ca Tată în cer; în Fiul Său născut aici pe pământ; în Biserică, prin Duhul Sfânt – Dumnezeu deasupra noastră, Dumnezeu cu noi, ca Emanuel și Dumnezeu în noi, Hristos în noi. El este Același Domn și Dumnezeu. Închipuiți-vă odată că aceasta ar fi așa; în întreaga lume arăt această fotografie trinitară; gândiți-vă odată că „Dumnezeu ar fi compus din trei persoane” atunci care este Dumnezeu, dacă se spune: «Fiul este Dumnezeu. Tatăl este Dumnezeu. Duhul Sfânt este Dumnezeu»? Așa ceva nu există! Există numai Un Singur Dumnezeu. Aceasta este ceva explicat și închipuit de oameni, aceasta este un blestem. Dumnezeu este Singur din veșnicie în veșnicie și Numele Lui este Singurul Său Nume.

Și dacă în Mat. 28:19 nu este pronunțat acest Nume în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată, Fiu și Duh Sfânt este pentru ca toți să știe că acest Nume trebuie să-ți fie descoperit. Atunci cu Mat. 28:19 trebuie să mergem la Fapte 2:38, la Fapte 8:16, la Fapte 10:48, la Fapte 19:5 și să arătăm cum au predicat frații noștri la început, cum au propovăduit ei pocăința și cum au botezat ei în Numele Domnului Isus Hristos.

S-o mai spunem o dată la încheiere. Toți care s-au întors din prizonieratul babilonian s-au întâlnit în Ierusalim. Nu cum este scris aici (în această carte): „înapoi la Ierusalim!” Nu, nu! Ci: înapoi la învățătura care a plecat din Ierusalim! Înapoi la Cuvântul lui Dumnezeu! Înapoi la original, la fundamentul original! Voi puteți citi cu toții și veți afla că Ezra a citit cu voce tare din Legea lui Moise și toți au început să plângă și să-I mulțumească lui Dumnezeu, Domnul

nostru, că au putut fi scoși din acel prizonierat babilonian, au devenit liberi și s-au putut întoarce, au văzut orașul lui Dumnezeu, au găsit vechea temelie pe care au rezidit Templul.

Tot așa este astăzi cu noi ca Biserică a Dumnezeului Celui viu. Pavel a spus: „*eu am pus temelie... Dar fiecare să ia bine seama cum clădește deasupra*” (1 Cor. 3:10).

Încă o dată vă spunem din inimă, Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să fim scoși din acest prizonierat babilonian. Cine citește revista *Idea Spektrum*, cea mai populară revistă, este informat cu privire la câte sute de programe sunt în domeniul religios. Dar unde este spus ce face Dumnezeu conform planului Său pentru acest timp? Diferiți teologi, diferite biserici spun una și alta și sunt atâtea programe care se fac, dar unde intră Dumnezeu în dreptul Său cu Cuvântul Său? Unde se crede cum spune Scriptura? Unde se botează cum spune Scriptura? În Biblie nu există nimic, nici o singură lucrare care să fi fost făcută în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt. Tot ceea ce facem, noi o facem și trebuie s-o facem în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea toți care sunt botezați în formula trinitară trebuie să se boteze din nou în *Numele Domnului Isus Hristos* – aceasta este porunca biblică. Noi nu putem rămâne în învățăturile stricate și să mărturisim că noi credem mesajul ceasului. Acela care crede mesajul ceasului el crede *Fapte 2:38*, crede tot ce a spus Domnul nostru, crede *Fapte 3:17* la 21: „*pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci*”.

Am putea enumera toate aceste versete biblice pe care Dumnezeu ni le-a dăruit prin har, ca să avem intrarea prin har, și ne este arătat ca, prin ascultare și credință, să primim aceste lucruri și să-I fim mulțumitori Domnului pentru aceste lucruri date poporul Său. Deseori am accentuat aceasta: Voi poporul Meu, voi aleșii Mei, voi care sunteți predestinați, aleși înaintea întemeierii lumii ca să aveți parte de nunta Mielului, voi care Mă credeți acum pe Mine și ați primit ultimul mesaj și prin credință și ascultare Îl urmați pe El, nouă ne este dată făgăduința din *Apoc. 3:21*: „*Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie*”.

Ieri am citit textele din Romani și Corinteni. Noi suntem transformați după chipul Domnului nostru. Domnul nostru a devenit asemenea nouă pentru ca noi să putem deveni asemenea Lui, sămânță dumnezeiască. El, Întâiul născut; noi, întâii născuți am primit și avem Duhul făgăduit. Așa cum Cel Întâi născut a primit confirmarea din cer, Duhul lui Dumnezeu S-a coborât și glasul lui Dumnezeu a răsunat din cer: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc plăcerea*”, tot așa, fie ca Dumnezeu să toarne Duhul Său peste noi toți pentru ca noi să primim confirmarea că suntem sămânță dumnezeiască, că aparținem de gloata întâilor născuți, că credem cum spune Scriptura și trăim ceea ce spune Scriptura: pocăința, părerea de rău, botezul, înnoirea, nașterea din nou – să trăim toate aceste lucruri, prin har. Căci încă mai este ceasul harului, încă mai este ziua îndurării, timpul plăcut pentru noi și încă Domnul mai cheamă.

Încă o dată să mai fie spus: 2 Cor. 6:2 să-și găsească împlinirea în noi toți: „*La vremea potrivită, te-am ascultat; în ziua mântuirii, te-am ajutat. Iată că acum este vremea potrivită; iată că acum este ziua mântuirii*”. Încă este ziua mântuirii, dar care se va încheia curând, este timpul de har pe care Dumnezeu ni l-a dăruit și care acum merge spre încheiere. Fie ca întreaga lume, toți aleșii lui Dumnezeu din toate popoarele și din toate limbile să asculte! Aceasta este cea mai importantă epocă din Biserica Dumnezeului Atotputernic. Acum este foarte important ca noi să ascultăm ceea ce Duhul are să spună Bisericii. Duhul vorbește prin Cuvânt pentru că așa a spus Domnul nostru: „*Mai am să vă spun multe lucruri. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare*” (Ioan 16:12-13). Tot așa noi Îi putem da Domnului nostru toată cinstea pentru că ne-a deschis mintea pentru înțelegerea Scripturilor ca să putem primi ceea ce a dăruit și face El, prin har, în acest timp. Aveți voi un acord interior pentru aceste lucruri? Aleluia!

Să ne ridicăm și împreună să-I mulțumim Domnului. Ne plecăm capetele pentru rugăciune. Vă întreb dacă sunt unii în mijlocul nostru care doresc să-și dedice viața lor Domnului. Poate au mai avut unele îndoieli, poate au mai fost prinși în unele răstălmăciri. Frați și surori, aceasta este ziua, o zi de decizie. Luați decizia bună înaintea lui

Dumnezeu. Toți care sunteți sămânță dumnezeiască ascultați cuvintele lui Dumnezeu! Peste sămânța lui Dumnezeu cade ploaia, Duhul lui Dumnezeu, și ne dăruiește un timp de înviore pe care El ni l-a făgăduit. Cu adevărat aceasta este apogeul epocii de har a Dumnezeului nostru. Dumnezeu n-a putut face mai mult decât să-Și împlinească făgăduința înaintea revenirii Lui. Cuvântul original să mai fie vestit încă o dată pentru ca noi să fim aduși înapoi la prima predică din Ierusalim, la fundamentul apostolilor și prorocilor care este Isus Hristos.

Dacă avem în mijlocul nostru frați și surori care vor să-și dedice viața Domnului sau sunt unii care doresc să se boteze biblic avem posibilitatea s-o facem după acest serviciu. Acum când ne adâncim în rugăciunea noastră vă rog ridicați scurt mâna cine dorește să fie inclus în această rugăciune. Sunt multe mâini care se ridică.

Doamne Dumnezeule atotputernic, atât de sigur cum Tu ai spus și este scris în Is. 1:18: *„De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lâna”*, tot atât de sigur în Mat. 26:28 Tu ai spus: *„acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor”*. Astăzi în mijlocul nostru să se descopere acest lucru: că Sângele încă mai este pe tronul de har, și toți care se roagă pentru iertare să-și primească iertarea. Credeți din toată inima. Cum Domnul nostru a poruncit: *„să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor”* (Lc. 24:47), tot așa se întâmplă în timpul nostru. Primiți întreaga răscumpărare și mântuire a lui Dumnezeu. În zilele noastre Domnul nostru Își duce la desăvârșire lucrarea Lui de răscumpărare. El a spus-o: *„Când vedeți întâmplându-se toate aceste lucruri, ridicați-vă capetele pentru că izbăvirea voastră este aproape”*.

Doamne scump, Dumnezeule veșnic credincios, în această zi, în fața tuturor fraților și surorilor Îți mulțumesc din toată inima că Tu ne-ai adus într-o legătură cu făgăduința Ta pentru acest timp, ca să recunoaștem slujba prorocului pe care Tu l-ai trimis. Iubite Domn, prorocul n-a adus o nouă direcție de credință, ci el tot timpul a spus: *„Mesajul ceasului este să ne întoarcem înapoi la Cuvânt. Înapoi la Cuvânt!”* Înapoi la ceea ce s-a predicat la Ierusalim.

Iubite Domn, Tu ne-ai scos din sclavia egipteană și din prizonieratul babilonian și în ziua mântuirii ne-ai ajutat. Îți mulțumim! Tu, ca Cel întâi născut, Te-ai născut și ai murit pentru noi; noi suntem săpați în mâinile Tale și prin Sângele Tău suntem răscumpărați.

Iubite Domn, noi suntem spălați. Nu mai rămâne niciun păcat. Noi suntem neprihăniți prin credința în lucrarea desăvârșită de la crucea Golgotei. Noi credem în Sângele scump al Noului legământ care a fost vărsat pentru noi. Binecuvântează-i pe toți care și-au ridicat mâinile, Te rugăm binecuvântează-ne pe toți și dăruiește-ne pentru ceea ce Te-am rugat. Îți mulțumesc pentru toate aceste lucruri în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Un moment. Această propoziție este foarte importantă. Nu doar invitația. Mâine ușa poate fi închisă. În Mat. 25:10 este scris: „*Cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa*”. Astăzi, astăzi dacă voi auziți glasul Lui. Îi mulțumesc lui Dumnezeu! Noi am auzit glasul lui Dumnezeu. Lăudat și proslăvit să fie Numele Lui sfânt. Amin.